

vendt, medens den derimod i svensk Praksis finder udstrakt Anvendelse.

Man har dog slettet Bestemmelsen om, at det ikke fritager Skibsføreren for Ansvar, at han har handlet efter Ordre, idet man har ment, at Spørgsmaalet om, hvorvidt det bør fritage Skibsføreren for Ansvar, f. Eks. overfor Ladningsejeren, at han ved en eller anden Disposition har fulgt en ham af Rederen given Ordre, bør bedømmes efter almindelige Retsregler og under Hensyntagen til de i hver enkelt Sag foreliggende særlige Omstændigheder.

Endvidere har man i Overensstemmelse med Sømandslovens § 50 tilføjet en Bestemmelse om, at Erstatningen kan ned sættes under Hensyntagen til den udviste Skyld, Skadens Størrelse og Omstændighederne iøvrigt.

Bestemmelsen i Sølovens § 59, 2det Stk., er udeladt, da Skibsføreren ikke bør være ansvarlig for Mandskabets Fejl, hvis der intet kan lægges ham selv til Last, medens det modsatte let kan blive Følgen af den særlige Bevisregel, som den gældende Lov her har opstillet. Skibsføreren Ansvar for Mandskabet maa efter Forslaget afgøres efter Reglerne i Paragraffens 1ste Stk.

Fjerde Kapitel.

Omflytningen af det nuværende fjerde Kapitel — Om Begrænsning af Rederansvaret — til tiende Kapitel, der er blevet ledigt ved, at Loven om Forsikringsaftaler har ophævet Sølovens Bestemmelser om Søforsikring, sker dels for at fremskaffe det nødvendige Antal Paragraffer til det reviderede femte Kapitel om Befragtning, dels for ogsaa paa dette Omraade at faa samme Paragrafering som den svenske Lov. Om de samtidig foretagne redaktionelle Ændringer i dette Kapitel henvises til Bemærkningerne til tiende Kapitel.

Femte Kapitel.

Om Befragtning.

Befragtningskapitlet er i Forslaget ind delt i 5 Hovedafsnit.

- I. Indledende Bestemmelser (§§ 71—76).
- II. Rejsebefragtning (§§ 77—136).
- III. Tidsbefragtning (§§ 137—150).
- IV. Konnossement (§§ 151—168).
- V. Passagerbefordring (§§ 169—182).

Optagelsen i Forslaget af særlige Regler om Tidsbefragtning er ny. Medens Rejsebefragtning efter sit typiske Indhold gaar ud paa, at Bortfragterens Regning skal befordre Gods eller Passagerer, saaledes at Vederlagets Betaling i Almindelighed er afhængig af, at Arbejdets Resultat opnaas, tilsigter Tidsbefragtning, at Tidsbortfragterens i den Tid, Skibet skal staa til Befragterens Raadighed, skal udføre de Rejser, som Tidsbefragterens i Overensstemmelse med Tidsbefragtningsaftalen forlanger, og at Tidsfragten skal betales for den Tid, i hvilken Skibet har været i Tidsbefragterens Tjeneste. Ved Udarbejdelsen af et nyt Befragtningskapitel har man anset det for nødvendigt at optage et Antal Bestemmelser ogsaa med Hensyn til denne i Nutiden saa praktisk vigtige Befragtningsform.

Allerede paa Grund af den Betydning, Reglerne om Konnossement har saavel for Rejse- som for Tidsbefragtning, har man anset det for rigtigt at udskille disse til at danne et særligt Hovedafsnit, hvorved der formentlig ogsaa vil opnaas en større Klarhed og Overskuelighed.

Under Forarbejderne til Forslaget har man ogsaa forsøgt at udskille Stykgodsbe- fragtning til et særligt Afsnit, men de i saa Henseende gjorte Udkast har vist, at de Fordele, der vilde være forbundet med en saadan Fremgangsmaade, ikke vilde opveje de Ulemper, der vilde følge deraf. Man har derfor valgt den Fremgangsmaade, at man i Slutningen af de forskellige Afsnit har givet Oplysning om, hvorvidt og i hvilken Udstrækning der skal gælde særlige Regler for det Tilfælde, at Fragtaftalen angaar Stykgods.